

เล็บเหยี่ยว

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Ziziphus oenoplia* (L.) Mill. var. *oenoplia*

ชื่อพื้นเมือง เล็บแมว, ยับเหยี่ยว (นครราชสีมา); ตาจุ่มแม, ไสจุ่มมี (กะเหรี่ยง – เชียงใหม่); พุทราขอ, เล็ดเหยี่ยว, เล็บเหยี่ยว (ภาคกลาง); มะตันขอ, หนามเล็บเหยี่ยว, หมาหนาม (ภาคเหนือ); ยับยั่ว (ภาคใต้); สั้งคั่น (สุราษฎร์ธานี, ระนอง); แสงคำ (นครศรีธรรมราช)

ชื่อวงศ์ RHAMNACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น เล็บเหยี่ยวเป็นไม้เถาเนื้อแข็ง เถาและกิ่งมีหนามแหลมงอทั่วทั้งต้น เปลือกเถาสีดำเทา เปลือกในสีแดง

ใบ ใบเดี่ยว รูปไข่แกมรูปรี ขอบใบเรียบ ท้องใบมีขนนุ่มสั้นๆ หลังใบสีเขียว ดอก ดอกออกเป็นช่อกระจุก ช่อเล็กๆ ตามซอกใบออกดอกเดือนมีนาคม – พฤษภาคม

ผล ผลกลม ผลอ่อนสีเขียว ผลแก่สีดำ มี 1 เมล็ด ออกผลเดือนมิถุนายน – สิงหาคม

แหล่งที่พบ ป่าเต็งรังและป่าคันทาสภาพ

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในดินร่วนไม่อุ้มน้ำ

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ฤดูฝน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ผลสุก รับประทานได้

รส หวานอมเปรี้ยว

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด